

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

O., dnia 22 grudnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Obornikach I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Łukasz Lubbe

Protokolant: Anna Kluczyńska

po rozpoznaniu w dniu 22 grudnia 2017 r. w Obornikach

sprawy z powództwa A. Ł.

przeciwko TUZ Towarzystwo (...) w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 295,20 (dwieście dziewięćdziesiąt pięć 20/100) złotych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od tej kwoty od dnia 3 lipca 2017 roku do dnia zapłaty;
2. w pozostałym zakresie powództwo oddala;
3. kosztami procesu obciąża powódkę i z tego tytułu zasądza od powódki na rzecz pozwanego kwotę 11,15 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Łukasz Lubbe

UZASADNIENIE

A. Ł. wniosła pozew przeciwko TUZ Towarzystwo (...), domagając się zasądzenia od pozwanego na swą rzecz kwoty 2.632,20 złotych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od tej kwoty od dnia 3 lipca 2017 dnia zapłaty.

Uzasadniając swe stanowisko powód wskazał m.in., iż A. W. w dniu 29 kwietnia 2017 roku wynajął od powódki samochód (...), jako zastępczy pojazd na czas naprawy uszkodzonego w wyniku kolizji z tego pojazdu w marki (...). Poszkodowany z najętego pojazdu korzystał przez 30 dni, a koszt wynajęcia tego pojazdu wraz z podstawieniem pojazdu i jego odbiorem wyniósł 5.289 złotych brutto. Powódka w drodze umowy przelewu wierzytelności nabyła wierzytelność dochodzoną w niniejszym procesie.

Pozwany wniosł o oddalenie powództwa. Pozwany w pierwszej kolejności zakwestionował legitymację czynną powódki. Nadto, pozwany zakwestionował stawkę za jaką pokrzywdzona wynajęła auto zastępcze. Poszkodowany zdaniem pozwanego miał możliwość skorzystania z oferty współpracującej z pozwany, jednakże z takiej możliwości nie skorzystał; nadto pozwany podniósł iż kwota którą już wypłacił powódce w pełni wystarcza do pokrycia szkody.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 27 kwietnia 2017 roku doszło do kolizji drogowej, w wyniku którego uszkodzeniu uległ samochód marki (...) o nr rej. (...) należący do A. W.. Rodzaj i skala uszkodzeń w tym pojeździe uniemożliwiła jego eksploatację do czasu przeprowadzenia naprawy.

Sprawcę wypadku łączyła z pozwanym umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej.

Pokrzywdzony zgłosił szkodę za pośrednictwem agencji w której zawierała umowę ubezpieczenia swojego pojazdu. Zgłoszenie szkody odbyło się za pośrednictwem internetu; pracownik agencji wypełniał formularz zgłoszenia w oparciu o dane przekazane przez powoda, a następnie przesłał formularz pozwanemu. W formularzu wskazano iż pokrzywdzony nie będzie korzystać z auta zastępczego.

Podczas zgłaszania szkody pracownik agencji zaoferował pokrzywdzonemu zawarcie umowy najmu pojazdu zastępczego z powódką, na co pokrzywdzony przystał i wynajął pojazd marki (...). W umowie określono dobową stawkę najmu na kwotę 172,20 złotych brutto; nadto za podstawienie i odbiór pojazdu określono opłaty w kwotach po 61,50 złotych brutto. W przedmiotowej umowie najmu pokrzywdzony zawarł z powodem umowę cesji wierzytelności–roszczeń wobec pozwanego z tytułu opisanego wyżej najmu auta zastępczego.

Najem trwał 30 dni, od 29 kwietnia do 29 maja 2017 roku. Pokrzywdzony potrzebował w tym czasie auta zastępczego do dojazdów do pracy. Gdy pokrzywdzony otrzymał informację o wypłacie odszkodowania, zakończył najem auta zastępczego. Wypłata odszkodowania była dla pokrzywdzonego, z uwagi na brak innych środków, warunkiem koniecznym do zakupu nowego auta.

Pozwany potwierdzając zgłoszenie szkody w dniu 15 lutego 2016 roku o godz.11:21 poprzez wiadomość e-mail przesłaną a adres pokrzywdzonego poinformował go że w kwestii wynajmu pojazdu zastępczego należy skontaktować się z wypożyczalnią z którą współpracuje pozwany (... a (...), 99 R., A.); jednocześnie poinformował pokrzywdzonego, że w przypadku korzystania z innych wypożyczalni koszty najmu będą podlegały weryfikacji do poziomu cen wynoszącego kwotę 135 złotych brutto za dobę przy segmencie pojazdu (...). Pokrzywdzony otrzymał tę wiadomość, zapoznał się z jej treścią, lecz ją zignorował, myśląc że pochodzi ona od osoby za pośrednictwem której wynajmował auto od powódki.

Pozwany wypłacił powódce, tytułem zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego, kwotę 2.656,80 złotych. Pozwany uznał za zasadny najem auta przez okres 27 dni, przy stawce 98,40 złotych brutto za dobę.

okoliczności częściowo bezsporne, a nadto dowód: faktura VAT, umowa najmu, korespondencja kierowana przez pozwanego do pokrzywdzonego, wydruk z elektronicznego zgłoszenia szkody pozwanemu, zeznania A. W.;

Powyżej opisany stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie faktów przyznanych przez strony (art.229 i 230 k.p.c.), zeznań świadka oraz dowodów z dokumentów. Zeznania świadka należało uznać za wiarygodne, gdyż były spójne, logiczne i uporządkowane oraz pokrywały się uzupełniały z pozostałymi zgromadzonymi dowodami. Dowodom z dokumentów Sąd dał wiarę w pełni, albowiem zostały sporządzone przez osoby do tego upoważnione, w zakresie swych kompetencji a ani Sąd z urzędu ani też żadna ze stron nie znaleźli podstaw by kwestionować ich moc dowodową.

Sąd zważył, co następuje:

Przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę (art. 805§1 k.c.). Przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony (art.822§1 k.c.). Odpowiedzialność zakładu ubezpieczeń w ramach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierowcy pojazdu mechanicznego wyznaczona jest – zarówno co, do zasady jak i granic – odpowiedzialnością tego posiadacza lub kierowcy (por. uchwała SN z dnia 13 czerwca 2003, III CZP 32/03, LEX nr 78592).

Przesłankami odpowiedzialności odszkodowawczej deliktowej są: szkoda, wystąpienie faktu, za który ustawa czyni odpowiedzialnym określony podmiot, czyli czynu niedozwolonego oraz związek przyczynowy między czynem niedozwolonym, a szkodą w tej postaci, że szkoda jest jego zwykłym następstwem. Za niebudzący w orzecznictwie należy uznać pogląd iż normalnym następstwem zniszczenia pojazdu służącego poszkodowanemu do prowadzenia działalności gospodarczej jest konieczność czasowego wynajęcia pojazdu zastępczego w celu kontynuowania tej

działalności w okresie, gdy szkoda nie została jeszcze naprawiona. Postulat pełnego odszkodowania przemawia za przyjęciem stanowiska o potrzebie zwrotu przez ubezpieczyciela tzw. wydatków koniecznych, potrzebnych na czasowe używanie zastępczego środka komunikacji. Przyjmować można, że obowiązek naprawy szkody obejmuje konieczność zwrotu kosztów najmu samochodu zastępczego o podobnym standardzie, według stawek ustalonych na lokalnym rynku (por. orzeczenia SN: z dnia 17 listopada 2011 sygn. akt III CZP 5/11 za lex nr 1011468; z dnia 13 czerwca 2003 sygn. akt III CZP 32/03 za lex nr 78592; z dnia 8 września 2004 sygn. akt IV CK 672/03 za lex nr 146324).

Powyższe wprost przekłada się na niniejszą sprawę. Nie budziło wątpliwości pozwany co do zasady podnosi odpowiedzialność za szkodę majątkową spowodowaną kolizją opisaną w pozwie. Nadto, za bezsporną między stronami należy także uznać zasadę iż koszt najmu samochodu zastępczego na czas trwania naprawy auta uszkodzonego mieści się w granicach odpowiedzialności odszkodowawczej pozwanego. Jednocześnie sporna jest między stronami była kwestia legitymacji powódki do dochodzenia odszkodowania w związku ze zdarzeniem opisanym w pozwie; nadto spornym wysokość odszkodowania jakie przysługuje w związku z najmem pojazdu zastępczego w niniejszym przypadku.

Zarzut braku legitymacji powódki należy uznać za niezasadny. Umowa cesji dotyczyła roszczeń pokrzywdzonej o pokrycie kosztów najmu pojazdu zastępczego. Z kolei umowa najmu pojazdu określała zarówno wysokość czynszu (stawkę dobową) jak i termin spełnienia tego świadczenia. Faktycznie, na moment zawierania umowy cesji roszczenia o zapłatę czynszu najmu jeszcze nie powstały. Niemniej, jak wskazuje się w orzecznictwie, przelew wierzytelności przyszłej jest dopuszczalny. Pełny skutek wywiera on dopiero z chwilą powstania wierzytelności, a zatem w dacie przelewu cedent przenosi na cesjonariusza jedynie ekspektatywę przyszłego prawa (tak: wyrok SN z 30 stycznia 2003 roku sygn. akt V CKN 345/01 za lex). Mając to na względzie należy uznać że umowa cesji przeniosła na powódkę ekspektatywę przyszłych roszczeń o zwrot kosztów najmu pojazdu zastępczego. Jednocześnie, po zakończeniu najmu i aktualizacji obowiązku zapłaty czynszu najmu umowa cesji wywołała pełny skutek, tj. przeniosła co do zasady na powódkę roszczenia o zwrot kosztów najmu pojazdu zastępczego.

Mając na uwadze zgromadzone dowody z dokumentów, a przede wszystkim zeznania pokrzywdzonego (k.47-47v) faktyczny czas najmu pojazdu zastępczego tj. 30 dni kalendarzowych należy uznać za usprawiedliwiony i odpowiadający realnym potrzebom A. W. w okresie między wypadkiem, a uzyskaniem środków z odszkodowania. Pokrzywdzony potrzebował auto do dojazdów do pracy; nadto, pokrzywdzony jest ojcem małego dziecka i chciał mieć w związku z tym możliwość swobodnego korzystania z samochodu. Skala i rodzaj uszkodzeń pojazdu A. W. skutkowałą tzw. szkodą całkowitą. Warunkiem koniecznym dla zakupu nowego pojazdu była wypłata odszkodowania przez pozwanego. Nie może budzić wątpliwości, że dopiero posiadając środki na ten cel pokrzywdzony mógł dokonać takiego zakupu. Zatem czas trwania najmu należy uznać za usprawiedliwiony do dnia faktycznego otrzymania środków od pozwanego, tj. do dnia 29 maja 2017 roku.

Jednocześnie, nie można podzielić twierdzeń powódki co do wysokości usprawiedliwionego kosztu takiego najmu. Zgodnie z art.361 k.c. zobowiązany do naprawienia szkody ponosi odpowiedzialność jedynie za normalne następstwa działania z którego wynikała szkoda. W doktrynie i orzecznictwie znajduje aprobatę stanowisko, że uznanie danego uszczerbku za szkodę w znaczeniu prawnym warunkuje co do zasady by poszkodowany został nim dotknięty wbrew swej woli. Dla stwierdzenia w określonym stanie faktycznym adekwatnego związku przyczynowego należy: 1) ustalić, czy zdarzenie stanowi warunek konieczny wystąpienia szkody; 2) ustalić, czy szkoda jest normalnym następstwem tego zdarzenia (por. Zagrobelny w: „Kodeks cywilny Komentarz” pod red. E. Gniewka, wyd. C.H. Beck Warszawa 2011 str. 577, komentarz A. Kidyby do art.361 k.c. za lex, komentarz J. Ciszewskiego do art.361 k.c. za lex). Jak wynika ze zgromadzonego materiału dowodowego, pozwany nie został pierwotnie poinformowany o potrzebie skorzystania przez pokrzywdzonego z auta zastępczego. W formularzu zgłoszeniowym dotyczącym kolizji jednoznacznie zaznaczono iż A. W. nie będzie wynajmował takiego pojazdu (por. k.30). Jednocześnie, pozwany potwierdzając przyjęcie zgłoszenia szkody, poinformował pokrzywdzonego o możliwości nieodpłatnego udostępnienia auta zastępczego (k.31-32). Pokrzywdzony – jak wynika z jego zeznań – otrzymał tę ofertę, zapoznał się z nią (k.47v). W tej sytuacji nie można uznać że koszt najmu auta zastępczego przewyższający koszty najmu auta oferowanego nieodpłatnie pokrzywdzonemu przez pozwanego pozostaje w adekwatnym związku przyczynowym

ze zdarzeniem powodującym szkodę. Pokrzywdzony miał realną możliwość uzyskania auta zastępczego na czas oczekiwania na wypłatę odszkodowania poprzez: a) niezwłoczne zawiadomienie pozwanego o potrzebie najmu pojazdu b) skorzystanie z oferty pozwanego. Mógł więc swą szkodę (brak możliwości korzystania z auta w czasie naprawy) zaspokoić w sposób generujący mniejsze koszty; w tej sytuacji nie można uznać że nadwyżka kosztów związanych z najmem auta u powódki stanowi szkodę w rozumieniu art.361 k.c., którą pozwany zobowiązany jest pokryć. Przyjmując usprawiedliwiony okres najmu (30 dni) oraz uzasadnioną stawkę dobową najmu tożsamą ze stawką oferowaną przez pozwanego (80 złotych netto, 98,4 złotych brutto) oraz uwzględniając wypłaconą już z tego tytułu kwotę (2.656,80 złotych) roszczenie powódki należało uznać za uzasadnione co do kwoty 295,20 złotych $((98,4 \times 30) - (...),8 = 295,2)$. Biorąc pod uwagę datę zgłoszenia szkody pozwanemu, art.14 ust.1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (t.j. Dz. U. 2013 poz. 392 z późn. zm.) oraz aktualną treść art.481 k.c. uznać należało także że zgłoszone roszczenie odsetkowe od zasadnej części dochodzonego świadczenia głównego jest uzasadnione. Połączenie tych elementów skutkowało orzeczeniem jak w punkcie 1 i 2 wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c. Mając na uwadze stanowiska stron oraz stanowisko Sądu uznać należało że pozwany uległ jedynie nieznacznie w części swego żądania, a zatem może domagać się od powódki całości wyłożonych kosztów procesu tj. opłaty notarialnej za potwierdzenie pełnomocnictwa. Skutkowało to orzeczeniem jak w punkcie 3 wyroku.

SSR Łukasz Lubbe